

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.5. Alberici crudelitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

An placet bellum? an bellum bellum est? An non ad tam atrociam mala auertenda grandem causam habuerunt Itali, ut per tot oppida & ciuitates, ac prouincias, circumirent, Dei misericordiam; B. Deiparae patrocinium, magnis vocibus implorarent? seque ipsos tam acerbis verberationibus castigarent, atque peccata sua confitenda diluendaque tot lachrymis censerent? Habuerunt utique sicut & nos, quibus eadem possumt contingere, & grauiora, quidquid enim vni euenit, potest euenire & alteri. Sed ne quis Deum iniustum, aut crudelem esse arbitretur, qui talia permittat, nemo putet talia permitti sine iustissima causa. *Nonne duo passeressesse vaneunt: & vnus ex illis non cadet super terram sine patre vestro? Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt.* Multis passeribus meliores sunt homines, quanto ergo minus illis tam crudelia inferrentur, inscio, aut non permittente, vel immittente Deo? Audite igitur, quo modo se gesserit Albericus, aut qualis fuerit Icilinus, & postea iudicate, cur illis tam atrociam mala sint immissa.

Matth.
30. 29.

V.
ALBERICI
CRUDELI-
TAS.

Albericus Taruisinos diuturna tyrannide afflixerat, fulsus authoritate & potentia fratris

fratris Icilini. Icilino igitur deleto, cum se Taruisij parum tutum fore videret, in castrum illud S. Zenonis secessit. Antè verò quàm Taruisio cederet, facinus omnium atrocissimum, atque immanitate planè barbarum perpetravit, quod Salimbenus illius ætatis æqualis memoria consecrauit. Quippe sanissimo odio aduersus Taruisinos accensus, viginti quinque ex urbis primoribus, quamuis nulla ab eis iniuria prouocatus, arripuit, & suspendio foedissimo destinavit: ac mox XXX. nobiles mulieres illorum: aut matres, aut filias, aut sorores, aut uxores in forum produxit, atque in eorum conspectu vix se filij sui nothi rogatu ab earum amputandis naribus temperavit, pallas tamen usq; ad vbera ita præsecuit, vt etiam, qua velanda erant, turpissimè denudarit, ac subinde suspensis viris, eas sub patibulo transfere, atq; oribus suis tibias expirantium tangere compulit. demum auxilij ac consilij inopes trans amnem Silim traduxit, atq; ibi vasta in solitudine dereliquit. Illa autem omni humano subsidio destituta, ac vix mentis compotes factæ, postquam satis se ac fortunam suam muliebriter eluxerunt, pudendis parte vestium circa mammæ contenta utcumque contactis, iter ad æstuarium XV. millibus passuum distans intenderunt. Quò ubi summis

Carol Sigon, lib. 19. de regn. Ital. lix.

laboribus, per aspera & inculta loca iam die ad occasum inclinante, nudis afflicta pedibus peruenerunt, piscatorem, quem fortè prateruentem prospexerant, ad se lachrymarum plena vocarunt, atque ab illo auxilium ingeminatis fletibus poposcerunt. ille autem species esse demonum, aut marina monstra aliquot arbitratus, primùm expauit; deinde propius animo collecto accessit: ac dira illarum calamitate perspecta, misericordia tactus, eis se, quoad posset, affuturum ostendit; ac singulas exigua, quam habebat, cymba in breuem insulam, ubi sibi vile tugurium comparauerat, transtulit, atque ibi precopia nocte comiter habuit. postridie verò prima luce maiore lembo impositas, Venetias omnes deuenit, atque eis in D. Marci basilica constitutis, statim Octavianum Cardinalem Pontificium, Lombardia legatum, qui tum Venetijs erat, de nouo hoc atq; inter pauca fortuna exempla memorando casu edocuit. Quo ille audito percussus extemplo ad eas peruenit, ac cibo suppeditari iussa, confestim populum uniuersum ad concionem vocauit; ut rem turpem quidem auditu, sed multò deformiorem aspectu cognosceret. Ita completo repente foro ex editiore loco seriem huius historie oratione, quam potuit acerbissima demonstrauit, ac sub has uerba mulieres, ita

os venerant, nudatas ac dehonestatas produxit.
 Quibus rebus uniuersi pro ipsarum indignitate
 ac forditate permoti, ingenti sublato clamore di-
 cere cœperunt: Moriatur detestandus tyran-
 nus, ac uiuus cum vxore & liberis concre-
 metur, & tota eius progenies extirpetur.
 Quibus ille uocibus excitatus subiecit: Preclarè
 admodum dicitis, uestra enim oratio præcipuè
 cum diuina Scriptura consentit, qua inquit,
 Non sit bonum impio, nec prolongentur **Eccles. 8.**
 dies eius, sed sicut umbra transeant, quia **13.**
 non timet faciem Dei. Ego uerò, quoniam
 tantum consensum, atque ardorem animorum
 uestrorum non nisi Dei uoluntate excitatum
 existimo, auctoritate omnipotentis Dei & B. B.
 Apostolorum Petri & Pauli, & Legationis Apo-
 stolica, qua fungor, crucem aduersus Alberi-
 cum indico, ac plenam omnibus peccatorum re-
 missionem indulgeo, qui uel ipsi contenderint, uel
 alios pro se miserint, uel quodcumque adiuuen-
 tum, ad hanc pestem è terra exterminandam
 attulerint. Inde matronis senatus commenda-
 tis, urbe discessit. Ea res mirè uniuersam Mar-
 schiam ad ultimas pœnas de Alberico etiam ex-
 petendas accendit.

Quid mirum si illos accendit, ad quos **VI.**
 pertinebat, cum & uos ista audientes accen- **ALBERICO**